

Josep Ma. Besora. DIRECTOR DEL PRIMER CONGRÉS DEL MÓN RURAL DE CATALUNYA

«L'interès pel món rural està massa mediatitzat pel desconeixement»

Impulsat per la conselleria d'Agricultura, el mes de maig del 2006 se celebrarà el primer congrés sobre la ruralitat catalana. Pretén sensibilitzar la societat urbana dels problemes de la resta del territori i posar les bases per corregir-los

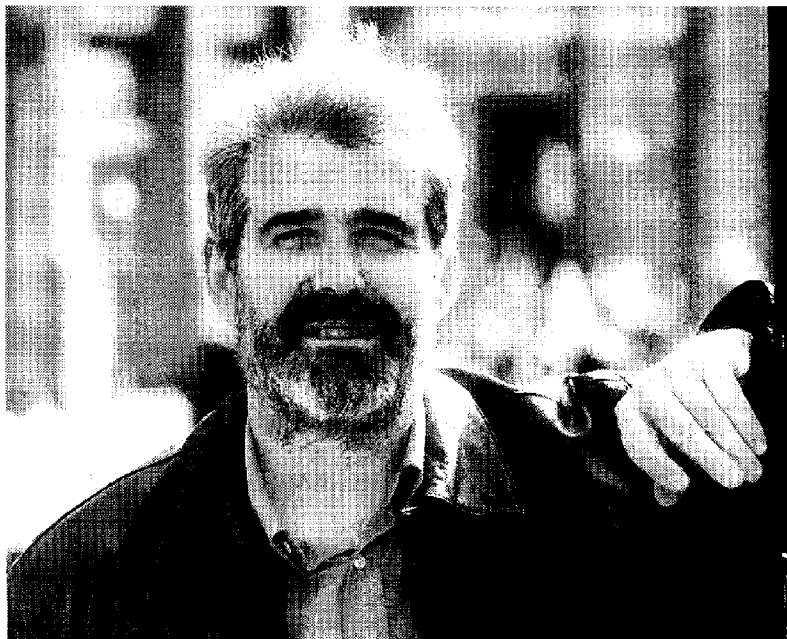
EVA POMARES
Barcelona

● Per què cal un congrés sobre el món rural?

—«A Catalunya, la majoria de la gent viu a les ciutats, mentre que el 90% del territori l'habita l'altre 10%. Això suposa un desequilibri social, econòmic i territorial, que a més es manifesta en el fet que aquests dos mons no es coneixen prou. El problema afecta sobretot el món rural. Cal discutir-ho, però no des d'una perspectiva sectorial —agricultura, medi ambient, ensenyament...— sinó global.»

—El sector agrari, que vertebrava el món rural, ja té un marc de desenvolupament, fixat per unanimitat en la llei d'orientació agrària, i que encara no s'ha desplegat.

—«En agricultura, en els darrers anys s'ha fet un llibre blanc i una llei d'orientació. Però el congrés és una altra història: a partir de disposar de diferents llibres blancs, hem de veure quines polítiques es fan. A un pagès, a més de preocupar-se per qüestions agrícoles, també li cal saber on portarà la canalla al col·legi o quan no pot connectar-se a Internet o no té cobertura al mòbil. Va més enllà de la llei d'orientació, que cal desenvolupar perquè és de bases, molt programàtica, que diu moltes coses, però no en concreta cap.»

Josep Ma. Besora, prop de la seu del Departament d'Agricultura a Barcelona. / ORIOL DURAN.

—Quins són els objectius del congrés?

—«Internament, definir problemàtiques del món rural i plasmar-les en propostes concretes. Externament, cal que aquestes necessitats del món rural es facin arribar a l'urbà perquè la resta de la societat assumeixi mancances i valors que el món rural pot aportar i no estan reconeguts. Això vol dir que ha de tenir gran transcendència mediàtica, arribant als grans mitjans i que aquest 90% d'urbanites sigui conscient que si vol un rerefons del país endreçat

quan hi va a buscar bolets o a fer agroturisme hi ha d'haver gent que hi visqui dignament.»

—Està recorrent el territori fent pedagogia de la necessitat d'implicar-se en el congrés. Ha detectat interès en àmbits urbans?

—«Existeix, però està massa condicionat per mites i prejudicis que no tenen a veure amb la realitat del món rural. Hi ha desconeixement, no desinterès. No sap com abordar la realitat dels pagesos: veuen que van a manifestacions, que es queixen, s'hi tiren purins i viuen de la

PAC... Això mediatitza la seva opinió i fa que la percepció sobre el món rural sigui molt esbiaixada. No tenen els elements per valorar-ho. L'esforç del congrés ha d'anar cap aquí.»

—Si el país està estructurat desequilibradament, com pot fer canviar un congrés aquesta percepció?

—«Si es planteja com una panacea, no ho és. I invertir la realitat existent no és possible. El congrés ha de ser la punta de llança que comenci a plantejar un debat necessari. A partir del congrés han de sorgir iniciatives per can-

viar-ho. Els dies 5, 6 i 7 de maig del 2006 s'acabarà el congrés, però una de les conclusions és la necessitat de continuar el debat i que hi hagi una institució que fos com una cuina d'idees, de reflexió de futur, i que vetllés per les conclusions del mateix congrés. Una eina al servei de la gent del món rural per incidir en la societat urbana. El congrés té el compromís del govern que tirarà endavant les conclusions, que hauran de ser consensuades i assumides socialment.»

—Qui té més necessitat d'aquest debat: el món rural, l'urbà o les administracions?

—«La novetat és que això es posi sobre la taula. La majoria urbana potser no n'és tan conscient, però la rural suporta una situació de falta de prestigi i n'és víctima propiciatòria. Catalunya pretén ser un país modern, però no ho és completament si no té una perspectiva de territori més àmplia i clara de la ruralitat. Aquest debat està en línia amb el que sorgeix a la resta d'Europa. Es comença a notar un cert cansament d'aquest sistema de vida idealitzat que és la ciutat, i sorgeixen nous corrents que aposten per uns territoris més diversificats i interconnectats amb les noves tecnologies. És una necessitat de tots.»